

Zn. SPR-7261/11-14

ROZHODNUTÍ

Předseda Úřadu pro ochranu osobních údajů, jako odvolací orgán věcně, místně a funkčně příslušný podle § 2, § 29 a § 32 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, a podle § 10 a § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu takto:

Rozklad účastníka řízení FONDU OHROŽENÝCH DĚTÍ, se sídlem Na Poříčí 6/1038, 110 00 Praha 1, IČ: 0049277, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu osobních údajů zn. SPR-7261/11-7 ze dne 6. prosince 2011, jímž byla účastníku řízení za spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb., kterého se dopustil tím, že jako správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. zveřejnil na svých webových stránkách umístěných na internetové adrese www.fod.cz v blíže nezjištěné době, v 10 případech nejpozději od května 2011 do 27. října 2011 ve *Zpravodaji Fondu ohrožených dětí číslo 1/2011* a dále v 5 případech od 30. září do 27. října 2011 v rubrice s názvem *Hledáme rodiče*, osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., včetně citlivých údajů ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., 15 dětí v rozsahu jméno, věk a dále osobní údaje vyplývající ze zveřejněné fotografie (ve 14 případech), informace o tom, že jsou příslušníky romského nebo majoritního etnika (ve 12 případech), obecnou charakteristiku osobnosti dítěte (ve 12 případech), informace o rodinném prostředí, resp. o zájmu rodičů (v 8 případech), informace vypovídající o zdravotním stavu (v 5 případech), informace o vývoji dítěte (v 6 případech) a informace o umístění do náhradní rodinné péče, resp. o tom, že jsou „*právně volní*“ (v 6 případech), ačkoli k takovému zpracování osobních údajů zmíněných subjektů údajů nebyl na základě zákona č. 359/1999 Sb. zmocněn, a aniž by k němu měl ve smyslu § 4 písm. n), § 5 odst. 4 a § 9 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. souhlas, čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny a k jinému účelu pouze v mezích § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., anebo tehdy, byl-li ze strany subjektu údajů udělen souhlas, či svědčí-li správci jiný právními předpisy uznaný důvod, v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. uložena pokuta ve výši 29.000 Kč a dále v souladu s § 79 odst. 5 správního řádu povinnost k náhradě nákladů řízení v paušální výši 1.000 Kč, se **zamítá**.

Odůvodnění

Správní řízení s účastníkem řízení, FONDEM OHROŽENÝCH DĚTÍ, se sídlem Na Poříčí 6/1038, 110 00 Praha 1, IČ: 0049277 (dále jen „účastník řízení“), pro podezření ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. v souvislosti se zveřejněním osobních údajů dětí prostřednictvím webových stránek účastníka řízení bylo zahájeno oznámením Úřadu pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) zn. SPR-7261/11-3, ze dne 24. října 2011, doručeno účastníku řízení dne 27. října 2011. Podkladem pro zahájení řízení byly skutečnosti zjištěné Úřadem při jeho činnosti – podklady jsou součástí spisového materiálu.

V kontextu oznámení o zahájení řízení se účastník řízení k předmětu řízení vyjádřil podáním ze dne 9. listopadu 2011, kdy k výzvě správního orgánu I. stupně připojené k oznámení o zahájení řízení předložil souhlasy zákonných zástupců dětí, jejichž osobní údaje na svých webových stránkách zveřejňoval.

Následně byl účastník řízení přípisem správního orgánu I. stupně zn. SPR-7261/11-5 ze dne 14. listopadu 2011 seznámen s tím, že ze strany správního orgánu došlo k ukončení shromažďování podkladů nezbytných pro vydání rozhodnutí. Vedle toho byl účastník řízení poučen o svých procesních právech zejména ve smyslu § 36 odst. 5 a § 82 odst. 4 správního řádu, tedy o právu před vydáním rozhodnutí ve věci se k jejímu předmětu vyjádřit, o právu činit návrhy na doplnění dokazování atp., stejně tak jako o právu nahlédnout do spisu správního řízení.

Při nahlédnutí do spisu správního řízení dne 1. prosince 2011 se pak zástupkyně účastníka řízení k věci vyjádřila, když uvedla, že stanovisko Ministerstvo práce a sociálních věcí a Veřejného ochránce práv, že rodiče nemají právo udělit souhlas k uveřejnění fotografie a jiných citlivých údajů svého dítěte za účelem vyhledání náhradní rodiny, považuje za nesprávné, protože v takovém případě by rodiče, jejichž děti jsou v ústavní výchově, museli být v kolizi se zájmy dětí i v jiných případech. Například, když jde o otázku vydání cestovního pasu nebo souhlasu k operaci, nebo jde-li o jejich vyjádření třeba k pracovní smlouvě mladistvého. Potom by dle zástupkyně účastníka řízení bylo třeba dojít k závěru, že rodiče dětí, které jsou v ústavu, k nim nemají v podstatě žádná práva, protože jsou jejich zájmy v kolizi. Jednalo by se o obdobnou situaci jako by byli rodiče zbaveni rodičovské zodpovědnosti. Ministerstvo práce a sociálních věcí ani Veřejný ochránce práv dle zástupkyně účastníka řízení nevysvětlil, proč právě ve vztahu k osobním údajům tato kolize nastává a jinde nikoli.

S ohledem na to, že na základě vyjádření zástupkyně účastníka řízení ze strany správního orgánu I. stupně již nedošlo k doplnění dalšího dokazování, účastník řízení již opětovně seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí v souladu s platnými právními předpisy nebyl.

Následně, po posouzení všech shromážděných důkazních prostředků, vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí zn. SPR-7261/11-7 ze dne 6. prosince 2011, jímž uznal účastníka řízení vinným z toho, že na internetové adrese www.fod.cz zveřejnil osobní a citlivé údaje níže specifikovaných subjektů údajů, aniž by mu pro takové dispozice s jejich osobními údaji svědčil nějaký právními předpisy uznaný důvod, čímž porušil povinnost podle § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., tj. povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny a k odlišnému účelu pouze v mezích § 3 odst. 6 zákona č. 101/2000 Sb., anebo tehdy, byl-li k nim ze strany subjektu údajů udělen souhlas, či svědčí-li správci jiný právními předpisy uznaný důvod, tedy ze spáchání správního deliktu podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb. Za naplnění uvedené skutkové podstaty správního deliktu správní orgán I. stupně vyměřil účastníku řízení v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. pokutu ve výši 29.000 Kč. Vedle toho správní orgán I. stupně uložil v souladu s § 79 odst. 5 správního řádu účastníku řízení povinnost k náhradě nákladů řízení v paušální výši 1.000 Kč.

V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně mj. uvedl, že na webových stránkách účastníka řízení umístěných na internetové adrese www.fod.cz bylo v blíže nezjištěné době, nejpozději však od 30. září 2011 do dne zahájení tohoto správního řízení, zveřejněno v rubrice s názvem *Hledáme nové rodiče* (na internetové adrese http://www.fod.cz/stranky/adopce/hledame_rodice.htm) následující: o chlapci Petříkovi, věk 3,5 roku, fotografie, informace o tom, že je příslušníkem majoritního etnika, informace o jeho vývoji a informace o rodinném prostředí a o zájmu rodičů; o sourozencích Čestmírovi, věk 8 let, Sáře, věk 7 let, Nele, věk 5 let, a Julince, věk 3 roky, fotografie, informace o tom, že jsou

příslušníky majoritního etnika, obecná charakteristika jejich osobnosti a v případě Čestmíra též informace o navštěvovaných lékařích; o sourozencích Standovi, věk 14 let, Veronice, věk 12 let, Nikole, věk 11 let, Tomášovi, věk 9 let, informace o tom, že jsou příslušníky majoritního etnika, obecná charakteristika jejich osobnosti, informace vypovídající o jejich zdravotním stavu a informace o zájmu rodičů. Dále byly v rubrice *Hledáme nové rodiče* umístěny fotografie 3 sourozenců (Marek, věk 7 let, Filip, věk 5 let, Adámek, věk 4 roky), přičemž u jednoho z nich byla rozostřena část fotografie zachycující obličej; zde byla uvedena informace, že jsou romského etnika, obecná charakteristika jejich osobnosti, informace o jejich vývoji a o tom, že jsou „právně volní“.

Ve *Zpravodaji Fondu ohrožených dětí číslo 1/2011*, který byl dle v něm uvedených informací vydán v květnu 2011, a který je též přístupný prostřednictvím webových stránek účastníka řízení, bylo dále zveřejněno, v článku s názvem *Anetka se přece jen dočkala*, o dívce Anetce, věk 5 let, fotografie, obecná charakteristika její osobnosti, informace o zájmu rodičů, pobytu v Klokánku a o umístění do náhradní rodinné péče. V článku s názvem *Bráškové už jsou doma!* bylo zveřejněno o sourozencích Pepíčkovi, věk 6 let, a Tomáškovi, věk 3 roky, fotografie, informace o rodinném prostředí, o jejich vývoji a o umístění v náhradní rodinné péči, dále zde byly zveřejněny informace o Stanislavovi, Veronice, Nikole a Tomášovi a Markovi, Filipovi a Adamovi ve stejném rozsahu jako v rubrice *Hledáme nové rodiče* (viz internetová adresa <http://www.fod.cz/stranky/zpravodaj/2011-1.htm>).

Z účastníkem řízení předložených listin obsahujících souhlasy zákonných zástupců výše uvedených dětí dle správního orgánu I. stupně vyplynulo, že matka ... (Petřík – viz výše), ..., poskytla účastníku řízení dne 19. srpna 2011 písemný souhlas s otištěním fotografie svého syna a jeho příběhu ve fotokalendáři účastníka řízení, příp. i ve zpravodaji na jeho webových stránkách, spolu s jeho charakteristikou a vývojem za účelem zajištění náhradní rodinné péče. Matka sourozenců Čestmíra, Sára, Nely a Julie, ..., dne 15. srpna 2011 podepsala záznam z osobního jednání konaného na Městském úřadě Frenštátu pod Radhoštěm v tomto znění: „*Na pokyn FOD pracovnice ..., dávám souhlas s tím, aby OSPOD městského úřadu poskytoval FOD potřebné údaje mých nezletilých dětí, u kterých byla rozsudkem OS Nový Jičín nařízena ústavní výchova. Také dávám výslovný souhlas s tím, aby FOD mohl zveřejňovat fotografie těchto nezletilých dětí s tím, aby byly co nejrychleji umístěny do pěstounské péče, a v souladu se zákonem č. 359/1999 Sb., o sociálně-právní ochraně dětí, ve znění pozdějších předpisů.*“ Matka sourozenců Stanislava, Veroniky, Nikoly a Tomáše Vlkových, ..., dne 27. května 2011 udělila, jako jejich zákonný zástupce, písemně souhlas s tím, aby byly její děti vyfotografovány a snímky použity do zpravodaje účastníka řízení a na jeho webových stránkách za účelem zprostředkování náhradní rodinné péče. ..., která byla soudem ustanovena poručníkem ... a ... (Filip a Adámek – viz výše), dala dne 23. května 2011 písemný souhlas ke zveřejnění fotografie obou dětí a jejich krátké charakteristiky na webových stránkách účastníka řízení a v jeho zpravodaji, a to za účelem nalezení náhradní rodinné péče. Matka ... (Anetka – viz výše), ..., jako zákonná zástupkyně své dcery, udělila dne 12. května 2009 písemný souhlas, aby bylo její dítě vyfotografováno, filmováno, nahráváno na audio za účelem zdokumentování společenských akcí a propagace účastníka řízení. Souhlas s tím, aby fotografie ... a ... mohly být v případě potřeby použity jako propagační materiál účastníka řízení a Klokánku Chomutov, poskytla jejich matka, ... Podpis této listiny není datován.

Pokud jde o právní zhodnocení počínání účastníka řízení, správní orgán I. stupně v první řadě v kontextu definice osobních a citlivých údajů ve smyslu § 4 písm. a) a b) zákona č. 101/2000 Sb. podotkl, že informace zveřejňované o výše uvedených dětech (subjektech údajů) na webových stránkách účastníka řízení, resp. v jeho zpravodaji jsou osobními údaji – děti jsou na jejich základě minimálně určitelné, a že účastník řízení zpracovával (zveřejňoval) také citlivé údaje dotčených dětí, neboť u pěti z dotčených subjektů údajů jsou uvedeny též informace vypovídající o jejich zdravotním stavu a ve dvanácti případech je uvedeno, zda jsou příslušníky romského nebo majoritního etnika.

Správní orgán I. stupně rovněž poukázal na to, že účastník řízení je jako pověřená osoba ve smyslu § 4 odst. 2 písm. d) zákona č. 359/1999 Sb. při své činnosti na základě rozhodnutí o pověření ve smyslu § 48 zákona č. 359/1999 Sb. správcem osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. těch dětí, kterým poskytuje sociálně-právní ochranu. Součástí této sociálně-právní ochrany poskytované účastníkem řízení je též zprostředkování osvojení a pěstounské péče ve smyslu § 19a zákona č. 359/1999 Sb. Při své činnosti v rámci výše uvedeného pověření je tedy účastník řízení oprávněn v nezbytném rozsahu zpracovávat osobní údaje dětí na základě § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., a to včetně údajů citlivých [viz § 9 písm. f) tohoto zákona]. Podle § 19a odst. 1 písm. a) až c) zákona č. 359/1999 Sb. je účastník řízení oprávněn při zprostředkování osvojení a pěstounské péče vyhledávat děti, kterým se poskytuje sociálně-právní ochrana, vhodné k osvojení nebo ke svěřeni do pěstounské péče, vyhledávat fyzické osoby vhodné stát se osvojiteli nebo pěstouny a zajišťovat odbornou přípravu fyzických osob vhodných stát se osvojiteli nebo pěstouny k přijetí dítěte do rodiny. Naopak zprostředkování osvojení a pěstounské péče spočívající ve výběru určité fyzické osoby vhodné stát se osvojitelem nebo pěstounem určitého dítěte, jemuž se osvojení nebo pěstounská péče zprostředkovává, a v zajištění osobního seznámení se dítěte s touto osobou [viz § 19a odst. 1 písm. d) zákona č. 359/1999 Sb.] nesmí podle § 19a odst. 2 tohoto zákona provádět jiné orgány, právnické nebo fyzické osoby, než jsou orgány sociálně-právní ochrany uvedené v § 4 odst. 1 (tj. krajské úřady, obecní úřady obcí s rozšířenou působností, obecní úřady, Ministerstvo práce a sociálních věcí a Úřad pro mezinárodněprávní ochranu dětí).

Dále správní orgán I. stupně s odkazem na dikci § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. a § 5 odst. 4 stejného zákona konstatoval, že souhlas ve smyslu § 4 písm. n), resp. § 5 odst. 2 a § 9 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. se zveřejněním údajů dotčených subjektů údajů prokázán nebyl. K účastníkem řízení předloženým listinám obsahujícím souhlasy zákonných zástupců, správní orgán I. stupně podotkl, že žádná z nich nesplňuje plně náležitosti požadované zmíněnými ustanoveními a zpravidla zcela nepokrývají ani všechny zveřejněné údaje (zejména schází výslovnost ke zveřejnění citlivých údajů).

Správní orgán I. stupně taktéž s přihlédnutím k § 8 odst. 1 občanského zákoníku podotkl, že v případě dotčených subjektů údajů (nejstaršímu je 14 let, ale převážné většině méně než 10 let) není možné, aby měly právní způsobilost k udělení souhlasu se zpracováním svých osobních údajů způsobem, který provádí účastník řízení, a to zejména s ohledem na možné dopady, které toto zveřejnění může pro jejich soukromí mít v současné době, ale i v budoucnu. Takový právní úkon by tedy byl dle správního orgánu I. stupně neplatný, neboť by neodpovídal rozumové a volní vyspělosti nezletilého požadované občanským zákoníkem. S ohledem na listiny předložené účastníkem řízení správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že jeho názor je v tomto směru shodný - souhlas ve všech případech udělil zákonný zástupce dítěte.

V této souvislosti dále správní orgán I. stupně poukázal na § 37 odst. 1 zákona č. 94/1963 Sb. a podotkl, že jde-li o právní úkony ve věcech, při nichž by mohlo dojít ke střetu zájmů mezi rodiči a dítětem, nemůže zastoupit své dítě žádný z rodičů. V takovém případě ustanoví soud dítěti opatrovníka, který bude dítě v řízení nebo při určitém právním úkonu zastupovat (viz § 37 odst. 2 uvedeného zákona). V případě, že má dítě poručníka, vyžaduje na základě § 80 odst. 4 zákona č. 94/1963 Sb. jakékoli jeho rozhodnutí v podstatné věci týkající se dítěte schválení soudem.

Pro stanovení opatrovníka je dostatečná i potenciální možnost střetu zájmu mezi rodiči a dítětem. Správní orgán I. stupně v této věci dospěl k závěru, že v případě udělování souhlasu se zveřejněním osobních údajů dětí za účelem zprostředkování náhradní rodinné péče zde hrozba takového střetu existuje. V případech, kdy je dítěti zprostředkovávána náhradní rodinná péče, resp. sociálně-právní ochrana, je totiž dle správního orgánu I. stupně

nutno s ohledem na důvody, které k zajištění takové péče ze strany veřejnoprávních subjektů vedou, předpokládat, že rodičovská zodpovědnost vůči dítěti je narušena, resp. je jiným způsobem narušen vztah mezi rodičem, jako zákonným zástupcem, a dítětem. Proto je nutno v takových případech spatřovat možný střet zájmů mezi rodičem a dítětem. S ohledem na výše uvedené není souhlas udělený zákonným zástupcem dítěte, jehož osobní údaje jsou zveřejňovány, dle správního orgánu I. stupně platný, neboť nebyly dodrženy podmínky stanovené § 37 resp. § 80 zákona č. 94/1963 Sb. V tomto názoru se správní orgán I. stupně ztotožnil s názorem Ministerstva práce a sociálních věcí vyjádřeným v jeho stanovisku ve věci oprávnění subjektů provádějících zprostředkování náhradní rodinné péče a osob pověřených k výkonu sociálně-právní ochrany dětí zveřejňovat osobní údaje dětí (dostupné na internetové adrese http://www.mpsv.cz/files/clanky/10285/Stanovisko_MPSV-osobni_udaje_deti.pdf).

Konečně pak správní orgán I. stupně poukázal na § 19a zákona č. 359/1999 Sb., podle kterého zprostředkování osvojení a pěstounské péče spočívající ve výběru určité fyzické osoby vhodné stát se osvojitelem nebo pěstounem určitého dítěte, jemuž se osvojení nebo pěstounská péče zprostředkovává, a v zajištění osobního seznámení se dítěte s touto osobou, je vyhrazeno orgánům státu. Z dikce odst. 2 tohoto ustanovení „...*nesmí provádět jiné orgány, ...než jsou orgány uvedené...*“, nelze dle správního orgánu I. stupně než učinit závěr, že zákonodárce zakazuje jiným subjektům (včetně pověřených osob) se na takové činnosti podílet. Tento právní názor správní orgán I. stupně přivedl k závěru, že nemožnost zveřejňování osobních údajů dětí vůči neomezenému okruhu osob za účelem výběru konkrétního osvojitele nebo pěstouna pro konkrétní dítě nelze překonat ani souhlasem soudem stanoveného kolizního opatrovníka (obdobné platí též pro schválení rozhodnutí poručníka soudem). Současně pak správní orgán I. stupně odmítl možnost, že by zpracování osobních údajů dětí spočívající v jejich zveřejňování na internetu případně ve zpravodaji účastníka řízení vůči neomezenému okruhu osob naplňovalo definici činnosti stanovené v § 19a odst. 1 písm. b) zákona č. 359/1999 Sb., tj. že by se jednalo pouze o vyhledávání fyzických osob vhodných stát se osvojiteli nebo pěstouny. V takovém případě by účastník řízení dle názoru správního orgánu I. stupně obcházel smysl zákona a jeho postup jako osoby pověřené sociálně-právní ochranou dětí by tak byl nepřipustný; nehledě na již zmíněnou skutečnost, že souhlasy se zveřejněním osobních údajů dětí, které účastník v průběhu tohoto řízení předložil, nelze dle správního orgánu I. stupně považovat za platné.

K odkazu účastníka řízení na nerelevantnost názoru Ministerstva práce a sociálních věcí a Veřejného ochránce práv, pokud jde o střet zájmů rodičů a dítěte v této věci, správní orgán I. stupně podotkl, že otázku kolize zájmů dětí a rodičů je třeba posuzovat v každé situaci individuálně. Zatímco v jím uváděných případech nelze ani v případě ústavní výchovy v případě souhlasného stanoviska rodičů *a priori* předpokládat střet zájmů dítěte a rodiče (v případě stanoviska negativního však o tom lze uvažovat), tak ve vztahu k souhlasu rodiče se zveřejněním osobních údajů dítěte za účelem jeho nabídky k umístění do náhradní rodinné péče je dle správního orgánu tento střet zjevný. Na jedné straně je zde totiž dle správního orgánu I. stupně nezpochybnitelné ústavní právo dítěte na ochranu jeho soukromí a právo na péči a výchovu od vlastních rodičů, na druhé straně skutečnost, že to, že je pro dítě zprostředkovávána náhradní rodinná péče znamená, že rodiče (byť z rozličných důvodů) neplní své zákonné povinnosti. O tom, zda je jejich postup skutečně v souladu se zájmy dítěte, by měl proto rozhodnout nezávislý opatrovník, případně soud.

Nelze tedy dle správního orgánu I. stupně dospět k tomu, že rodiče dětí, které jsou v ústavní výchově, jsou v obdobné situaci, jako by byli zbaveni rodičovské zodpovědnosti. Naopak, i přesto jsou povinni svoji rodičovskou zodpovědnost uplatňovat pouze v zájmu dítěte, přičemž s ohledem na skutečnost, že ji nejsou schopni vykonávat přímo ve své rodině, je třeba v zájmu dítěte důsledněji posuzovat a kontrolovat z hlediska možné kolize zájmů jednotlivé úkony činěné jménem jejich dětí.

Správní orgán I. stupně pak na základě všech právě uvedených skutečností dospěl k závěru, že účastník řízení svým shora popsaným jednáním porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., neboť osobní údaje, které byly shromážděny za účelem poskytování sociálně-právní ochrany dětí podle zákona č. 359/1999 Sb. v rámci jeho pověření zpracovával bez platného souhlasu, resp. mimo meze stanovené zákonem č. 359/1999 Sb., za účelem nabídky konkrétních dětí prostřednictvím svých webových stránek, případně svého zpravodaje.

Při stanovení výše sankce správní orgán I. stupně přihlédl jako k přitěžující okolnosti k charakteru zveřejněných osobních údajů, tj. že byly v několika případech zveřejněny též citlivé údaje vypovídající o zdravotním stavu dětí a údaje vypovídající o jejich národnostním, rasovém nebo etnickém původu. Dále jako přitěžující okolnost hodnotil správní orgán I. stupně to, že osobní údaje byly zveřejněny prostřednictvím internetu, tzn. vůči relativně neomezené skupině osob, a že takovým způsobem zveřejnění dochází též k tomu, že doba zpracování se s ohledem na použitou technologii částečně vymyká vůli správce osobních údajů a může se v určitých případech stát neomezenou. Proto správní orgán I. stupně hodnotil míru zásahu do soukromí dotčených dětí jako poměrně zásadní. Jako polehčující okolnost na druhou stranu hodnotil počet dotčených subjektů údajů, relativně úzký rozsah zveřejněných identifikačních údajů i skutečnost, že účelem zveřejnění osobních údajů většiny dětí bylo co nejrychlejší umístění do náhradní rodinné péče (naopak zveřejňování osobních údajů dětí za účelem vlastní propagace účastníka řízení, byť se jedná o neziskovou organizaci, označil správní orgán I. stupně za zcela nevhodné). Konečně pak jako okolnost ve prospěch účastníka řízení zhodnotil správní orgán I. stupně i snahu získat souhlas ke svému postupu, byť jej s ohledem na výše uvedenou argumentaci označil správní orgán I. stupně za irelevantní. Po zhodnocení všech uvedených okolností uložil správní orgán I. stupně sankci u spodní hranice zákonné sazby.

Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal účastník řízení k předsedovi Úřadu rozklad ze dne 21. prosince 2011, který byl doručen Úřadu dne 23. prosince 2011.

V rozkladu účastník řízení mj. konstatoval, že se nemohl dopustit vytykaného porušení zákona, resp. správního deliktu, neboť je osobou pověřenou k výkonu sociálně-právní ochrany dětí a namítaným jednáním sociálně-právní ochranu dětí realizoval – jednal v mezích § 9 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. V této souvislosti pak účastník řízení dodal, že namítané vady souhlasů zákonných zástupců tudíž nemohou zakládat správní delikt (i přes uvedené si však účastník řízení souhlasy vyžádal).

Účelem zveřejnění údajů dle účastníka řízení bylo nalezení náhradní rodiny pro zdravotně či jinak handicapované děti, pro něž se jiným způsobem náhradní rodinu nepodařilo státu nalézt, tedy realizace sociálně-právní ochrany dětí.

Dále se účastník řízení ohradil v tom směru, že neprovádí činnost spočívající v seznámení dítěte s budoucími náhradními rodiči. Konstatoval, že výběr ani seznámení neprováděl. Rodiny, které na základě zveřejněných fotografií projeví o děti zájem, nahlašuje stejně jako v jiných případech Ministerstvu práce a sociálních věcí nebo příslušnému krajskému úřadu, který sám provede výběr a zajistí seznámení.

Dále účastník řízení konstatoval, že se nadále neztotožňuje s výkladem Ministerstva práce a sociálních věcí a Veřejného ochránce práv, který zmínil správní orgán I. stupně, pokud jde o konflikt zájmů rodičů a dítěte v souvislosti s realizací sociálně-právní ochrany. V této souvislosti účastník řízení podotkl, že zde není ani rozpor mezi zájmy dítěte a rodiče, ani mezi zájmy státu a rodiče – vždy jde o zajištění péče o dítě primárně v rámci (řádné, schválené) rodiny a nikoli ústavu.

Konečně pak účastník řízení v rámci nepřímého odkazu na test proporcionality v kontextu Úmluvy o právech dítěte podotkl, že právo vyrůstat v rodině je pro dítě nesrovnatelně významnější než právo na absolutní ochranu soukromí. K tomu účastník řízení dodal, že právo vyrůstat v rodině vyplývá z mezinárodní smlouvy (výše zmíněné úmluvy), která má vyšší právní sílu než vnitrostátní zákony. K tomuto účastník řízení podotkl, že v případě starších dětí je k jejich umístění do náhradní rodinné péče nezbytné zveřejnit citlivé údaje – zejména poukázal na informace o týrání v kontextu konkrétního případu (týraného Dominika z Brna).

Závěrem pak účastník řízení konstatoval, že v daném případě bylo s údaji dětí nakládáno pouze tak, aby se pro „nechtěné“ děti našla rodina.

Účastník řízení navrhl, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil, a nepřímo pak, aby předseda Úřadu současně řízení zastavil.

Na základě podaného rozkladu přezkoumal odvolací orgán celou věc ze stránky jak procesně, tak hmotně právní a došel k následujícím závěrům.

V první řadě odvolací orgán podotýká, že má bez jakékoli pochybnosti za prokázané, že účastník řízení na svých webových stránkách umístěných na internetové adrese www.fod.cz v blíže nezjištěné době, nejpozději však od 30. září 2011 do dne zahájení tohoto správního řízení, zveřejňoval v rubrice s názvem *Hledáme nové rodiče* (na internetové adrese http://www.fod.cz/stranky/adopce/hledame_rodice.htm) následující: o chlapci Petříkovi, věk 3,5 roku, fotografie, informace o tom, že je příslušníkem majoritního etnika, informace o jeho vývoji a informace o rodinném prostředí a o zájmu rodičů; o sourozencích Čestmírovi, věk 8 let, Sáře, věk 7 let, Nele, věk 5 let, a Julince, věk 3 roky, fotografie, informace o tom, že jsou příslušníky majoritního etnika, obecná charakteristika jejich osobnosti a v případě Čestmíra též informace o navštěvovaných lékařích; o sourozencích Standovi, věk 14 let, Veronice, věk 12 let, Nikole, věk 11 let, Tomášovi, věk 9 let, informace o tom, že byly příslušníky majoritního etnika, obecná charakteristika jejich osobnosti, informace vypovídající o jejich zdravotním stavu a informace o zájmu rodičů. Dále byly v rubrice *Hledáme nové rodiče* umístěny fotografie 3 sourozenců (Marek, věk 7 let, Filip, věk 5 let, Adámek, věk 4 roky), přičemž u jednoho z nich byla rozostřena část fotografie zachycující obličej; zde byla uvedena informace, že jsou romského etnika, obecná charakteristika jejich osobnosti, informace o jejich vývoji a o tom, že jsou „*právně volní*“.

Ve *Zpravodaji Fondu ohrožených dětí číslo 1/2011*, který byl dle v něm uvedených informací vydán v květnu 2011, a který je též přístupný prostřednictvím webových stránek účastníka řízení, bylo dále zveřejněno, v článku s názvem *Anetka se přece jen dočkala*, o dívce Anetce, věk 5 let, fotografie, obecná charakteristika její osobnosti, informace o zájmu rodičů, pobytu v Klokánku a o umístění do náhradní rodinné péče. V článku s názvem *Bráškové už jsou doma!* bylo zveřejněno o sourozencích Pepíčkoví, věk 6 let, a Tomáškoví, věk 3 roky, fotografie, informace o rodinném prostředí, o jejich vývoji a o umístění v náhradní rodinné péči, dále zde byly zveřejněny informace o Stanislavovi, Veronice, Nikole a Tomášovi a Markovi, Filipovi a Adamovi ve stejném rozsahu jako v rubrice *Hledáme nové rodiče* (viz internetová adresa <http://www.fod.cz/stranky/zpravodaj/2011-1.htm>).

Uvedené skutečnosti účastník řízení nijak nepopřel.

Stejně tak účastník řízení nepopřel, že jím zveřejněné údaje dotčených dětí (subjektů údajů) měly povahu osobních údajů ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., zejména pokud jde o údaje v rozsahu jméno, příjmení, věk, údaje vyplývající z fotografie, a v některých případech i údajů citlivých ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., zejména pokud jde o údaje o příslušnosti k romskému nebo majoritnímu etniku, o zdravotním stavu atd.

Z uvedeného vyplývá, že se odvolací orgán s kvalifikací zveřejněných údajů provedenou správním orgánem I. stupně ztotožňuje.

Účastník řízení nepopřel ani své postavení správce zveřejněných osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. dotčených dětí (subjektů údajů), které shromáždil za účelem realizace jejich sociálně-právní ochrany. I v tomto směru se odvolací orgán s kvalifikací věci ze strany správního orgánu I. stupně ztotožňuje a v souvislosti s tím konstatuje, že účastník řízení jako správce osobních údajů měl při správě předmětných údajů povinnost dbát všech zákonných povinností, mj. tedy i povinnosti vyplývající mu z § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb.

V kontextu definice zpracování osobních údajů ve smyslu § 4 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. pak odvolací orgán dodává, že zveřejnění předmětných údajů mělo charakter zpracování osobních údajů ve smyslu zmíněného ustanovení. Ani tuto skutečnost účastník řízení nijak nezpochybňuje.

V souvislosti s dispozicemi s osobními údaji, které byly ze strany účastníka řízení prováděny, má odvolací orgán dále za nezbytné poukázat na jeho statut. Účastník řízení je občanským sdružením ve smyslu zákona č. 83/1990 Sb. Jeho účelem je poskytování pomoci týraným, zanedbávaným, zneužívaným, opuštěným nebo jinak sociálně ohroženým dětem. Účastník řízení je mj. s odkazem na § 4 odst. 2 a § 48 zákona č. 359/1999 Sb. ve spojení s rozhodnutím (vydaným na základě § 49 zákona č. 359/1999 Sb.) Ministerstva práce a sociálních věcí čj. 24408/2000 ze dne 11. května 2001 (viz <http://www.mpsv.cz/cs/7257>) pověřen k výkonu sociálně-právní ochrany dětí. S přihlédnutím k dikci citovaného předpisu a v kontextu příslušných ustanovení ústavního pořádku České republiky (zejména článku 32 Listiny základních práv a svobod) je zřejmé, že zajišťování sociálně-právní ochrany je výkonem veřejné správy, kterou buďto vykonává stát prostřednictvím svých orgánů přímo, anebo ji právě rozhodnutím, jímž se uděluje oprávnění v přesně specifikovaném rozsahu sociálně-právní ochranu zajišťovat, přenáší na třetí (soukromoprávní) subjekty, které však mají při této své činnosti zásadně postavení nositelů a vykonavatelů veřejné správy, resp. veřejné moci. Při výkonu těchto svěřených kompetencí tudíž mohou postupovat toliko v mezích vytyčených článkem 2 odst. 3 Ústavy České republiky, resp. článkem 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, dle kterých státní moc lze uplatňovat jen v případech a v mezích stanovených zákonem, a to způsobem, který zákon stanoví, a to zásadně s přihlédnutím a respektem k článku 4 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod, z nichž vyplývá, že *povinnosti mohou být ukládány toliko na základě zákona a v jeho mezích a jen při zachování základních práv a svobod, resp. že při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.* – pro případy zpracování osobních údajů je v této souvislosti třeba poukázat na to, že zpracováním osobních údajů dochází k zásahu do osobnosti dané fyzické osoby (subjektu údajů), která je pak tento zásah s odkazem na článek 2 odst. 4 Ústavy České republiky, resp. článek 2 odst. 3 Listiny základních práv a svobod povinna strpět jedině tehdy, jestliže to ukládá zákon (v případě soukromoprávních vztahů pak rovněž tehdy, jestliže se v souladu se zákonem svým projevem vůle, souhlasem, ke strpění takového zásahu uvolila).

Jinak a konkrétněji řečeno, činnost účastníka řízení, kterou vykonává na základě shora zmíněného rozhodnutí Ministerstva práce a sociálních věcí, je přeneseným výkonem státní správy a proto je možné se při jejím výkonu pohybovat pouze a výlučně v mezích vytyčených zákonem a na jeho základě vydaným rozhodnutím Ministerstva práce a sociálních věcí, a to i pokud jde o zákonné licence ke zpracování osobních údajů dotčených subjektů. Z uvedeného pak vyplývá, že v případě zpracování osobních údajů nelze odkazem na souhlas subjektu údajů (případně jeho zákonného zástupce apod.) rozšiřovat či vytyčovat nové účely zpracování osobních údajů v souvislosti s výkonem sociálně-právní ochrany, ani rozšiřovat penzum zpracovávaných údajů za zákonem v tomto směru stanoveným účelem či

odlišně od zákona určovat způsob jejich zpracování. I pokud by tedy byly ze strany účastníka řízení doloženy relevantní souhlasy zástupců dotčených subjektů údajů, nelze uvažovat o tom, že by došlo ke zhojení překročení právními předpisy vytyčených mezí, pokud jde o jím prováděné zpracování osobních údajů za účelem sociálně-právní ochrany – výkon státní správy, který překračuje právními předpisy vymezené meze, nelze souhlasem narovnat.

Pokud jde o souhlasy předložené účastníkem řízení, s přihlédnutím k právě uvedenému odvolací orgán poznamenává, že i kdyby se dala činnost účastníka řízení souhlasem zhojit, nebylo by možné k zaslaným projevům vůle přihlížet - jednak se nedotýkají ani všech zveřejněných údajů, jednak nemají náležitosti podle § 4 písm. n), § 5 odst. 4 a § 9 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. a jednak, a to je nejzávažnější, s odkazem na § 37 zákona o rodině, který ohledně ustanovení kolizního opatrovníka vychází z pravděpodobnosti střetu zájmu, je zde uvedeno „*jde-li o právní úkony ve věcech, při nichž by mohlo dojít ke střetu zájmů*“, nikoli ze zjištění, že zde takový střet existuje, by dle odvolacího orgánu nemohl být v této věci platně souhlas zákonnými zástupci dotčených subjektů údajů udělen, bylo by třeba kolizního opatrovníka [v tomto se odvolací orgán shoduje jak se správním orgánem I. stupně, tak s Ministerstvem práce a sociálních věcí (viz Stanovisko Ministerstva práce a sociálních věcí ve věci oprávnění subjektů provádějících zprostředkování náhradní rodinné péče a osob pověřených k výkonu sociálně-právní ochrany dětí zveřejňovat osobní údaje – viz internetová adresa <http://www.fod.cz/stranky/zpravodaj/2011-1.htm>)]. Stejně tak se odvolací orgán shoduje se správním orgánem I. stupně v jím uvedeném ohledně způsobilosti dotčených subjektů údajů k právním úkonům v kontextu § 8 zákona č. 40/1964 Sb.

Ze strany účastníka řízení tak bylo možné se při jím prováděném zpracování osobních údajů za účelem realizace sociálně-právní ochrany dětí opřít toliko o právní tituly v podobě § 5 odst. 2 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb. (*zpracování nezbytné pro dodržení právní povinnosti správce*) a § 9 písm. f) téhož zákona (*údaje podle zvláštního zákona nezbytné pro provádění nemocenského pojištění, důchodového pojištění (zabezpečení), státní sociální podpory a dalších státních sociálních dávek, sociálních služeb, sociální péče, pomoci v hmotné nouzi, a sociálně-právní ochrany dětí, a při zajištění ochrany těchto údajů v souladu se zákonem*). Ani jeden z právě citovaných právními předpisy uznaných důvodů však ve vztahu k šetřenému zpracování (zveřejnění) osobních a citlivých údajů dotčených subjektů údajů naplněn nebyl.

Účastník řízení dle svého tvrzení a stejně tak dle zjištění správního orgánu I. stupně svým jednáním sledoval realizaci činností uvedených v § 19a odst. 1 písm. b) zákona č. 359/1999 Sb., tj. vyhledávání fyzických osob vhodných stát se osvojiteli nebo pěstouny.

S přihlédnutím k již shora citovaným ustanovením ústavního pořádku, zejména k článku 4 odst. 1 a 4 Listiny základních práv a svobod, platí, že při výkonu veřejné moci musí být v maximální možné míře šetřeno základních práv a svobod dotčených osob, a že vždy je třeba hledět na účel a smysl opatření, která právní předpisy ve vztahu k základním právům a svobodám konkrétní osobě umožňují provést. Tato zásada, jež je označována jako princip proporcionality, který se aplikuje prostřednictvím tzv. testu proporcionality, je na úrovni jednoduchého práva ve vztahu ke zpracování osobních údajů, které mají původ z hlediska zákona č. 101/2000 Sb. ve zvláštních právních předpisech, zdůrazněna zejména § 5 odst. 3 posledně zmíněného zákona, který stanoví, že „*provádí-li správce zpracování osobních údajů na základě zvláštního zákona, je povinen dbát práva na ochranu soukromého a osobního života subjektu údajů.*“ Vedle toho lze její vyjádření k realizaci sociálně-právní ochrany dětí shledat ve slově *nezbytné* v § 5 odst. 2 písm. a) a § 9 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb.

Aplikace zmíněné zásady ve vztahu k činnosti účastníka řízení a šetřenému případu zpracování osobních údajů pak konkrétně znamená, že účastník řízení při realizaci své činnosti podle § 19a odst. 1 písm. b) zákona č. 359/1999 Sb. je a byl zásadně povinen

k tomu, aby užil, jelikož není přímo stanoven způsob jejího výkonu, pouze takové prostředky, které jsou k dosažení cíle sledovaného zmíněným ustanovením, tzn. vyhledání fyzických osob vhodných stát se osvojiteli nebo pěstouny, v kontextu zásahu do osobnostní sféry způsobené dispozicemi s údaji dotčených subjektů údajů vhodné (toto kritérium je naplněno, lze-li objektivně a s přihlédnutím k subjektivním limitům daného subjektu zvoleným prostředkem cíle dosáhnout), nutné (toto kritérium je naplněno tehdy, jestliže není ze strany daného subjektu možné užití jiného, objektivně srovnatelného prostředku, jímž by docházelo k menšímu zásahu do chráněných zájmů na straně dotčených subjektů údajů) a přiměřené v užším slova smyslu (toto kritérium je naplněno tehdy, jestliže lze důvodně očekávat, že dosažený prospěch realizací dané činnosti bude větší, nežli nepříznivý následek jí způsobený – v tomto případě zejména v podobě zásahu do osobnosti dotčených subjektů údajů).

V kontextu právě uvedeného lze pak jednání účastníka řízení označit za ne zcela vhodné k dosažení sledovaného účelu. Obecně je vhodnější, jestliže je od pěstouna či osvojitele vyžadována určitá iniciativa k tomu, aby se sám na účastníka řízení obrátil. Odvolací orgán se domnívá, že „*podbízéním*“ dětí široké veřejnosti způsobem, který účastník řízení zvolil, může dojít k přechodnému zájmu i u těch osob, které ve skutečnosti potřebné předpoklady pro osvojení či pěstounství nemají.

Dále odvolací orgán shledal, že jednání účastníka řízení nebylo ve shora uvedeném smyslu v kontextu sledovaného cíle ani nutné a přiměřené. V tomto závěru odvolací orgán vycházel zejména ze skutečnosti, že účastník řízení zvolil formu zpracování osobních údajů (zveřejnění), kdy jím zveřejněné údaje zůstanou všeobecně přístupné po neomezeně dlouhou dobu. Již tato skutečnost svědčí o nevhodnosti zvoleného prostředku. V této souvislosti je třeba reflektovat i skutečnost, že dítě v pozdějším věku bude moci prostřednictvím internetu zjistit, že bylo osvojeno atp., ač si pro svůj nízký věk osvojení přímo pamatovat nebude. Vedle toho údaje, které účastník řízení zveřejňoval, zpravidla mohou mít ve vztahu ke konkrétnímu dítěti značně stigmatizující účinky. Účelem sociálně-právní ochrany obecně by mělo být zajišťování blaha dítěte. Odvolací orgán nepovažuje za přiměřené v užším slova smyslu, jestliže po relativně neomezenou dobu budou široké veřejnosti přístupné stigmatizující a doprovodné údaje o „nabízeném“ a následně „udaném“ dítěti – toto nesměřuje k zajištění blaha dítěte.

V této souvislosti lze tedy uzavřít, že účastníkem řízení zvolený prostředek neodpovídá zásadě přiměřenosti a s ohledem na shora uvedené tudíž požadavkům, které na účastníka řízení v této souvislosti jsou kladeny předpisy práva jednoduchého. Jím provedené zpracování (zveřejnění) osobních a citlivých údajů dotčených dětí nelze podřadit pod právními předpisy uznané důvody podle § 5 odst. 2 písm. a) a § 9 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb. – provedené zpracování nebylo nezbytné k dosažení sledovaného účelu. Účastník řízení měl spíše zvolit řešení spočívající v informacích o jeho činnosti a službách spolu s obecnou informací o dětech, které čekají na umístění do náhradní rodinné výchovy a až na základě kontaktování konkrétního zájemce měl o dětech sdělovat bližší údaje.

Pokud jde o argumentaci účastníka řízení, odvolací orgán má s ohledem na doposavad uvedené za vypořádanou mj. i námitku účastníka řízení ohledně toho, že z jeho strany nedochází k seznámení dítěte s budoucími rodiči – tuto skutečnost Úřad nikdy netvrdil.

Odvolací orgán má dále za nezbytné poukázat na nesprávnost argumentace účastníka řízení, pokud jde o odkazování se na Úmluvu o právech dítěte a její postavení v rámci právního řádu České republiky. Právní řád České republiky tvoří (hierarchicky) v první řadě její ústavní pořádek ve smyslu článku 112 odst. 1 Ústavy České republiky, dále lze přímo postupovat podle vyhlášených mezinárodních smluv s tzv. *self-executing* režimem, jimiž je Česká republika vázána, za předpokladu, že k jejich ratifikaci dal souhlas Parlament České republiky. Taková mezinárodní smlouva se použije jedině tehdy, jestliže stanoví něco jiného

než zákon, tzn. zejména je-li jí poskytovaná ochrana širší, než jak ji poskytuje právní řád České republiky. Vedle toho tvoří právní řád České republiky i předpisy EU – v současné době je z hlediska garance lidských práv a základních svobod rozhodující tzv. Listina základních práv EU. Dále následují právní předpisy na úrovni zákona, podzákoné právní předpisy atd. K účastníkem tvrzenému ohledně toho, že právo vyrůstat v rodině, které vyplývá mj. z Úmluvy o právech dítěte, má přednost, jelikož úmluva má vyšší právní sílu než zákony, v kontextu právě naznačeného rámce objektivního práva odvolací orgán podotýká, že účastník řízení ve své argumentaci nijak nereflexuje, že právo na ochranu lidské důstojnosti, osobnosti a soukromí je rovněž garantováno, a to jak v ústavní rovině, tak v rovině mezinárodních smluv a unijních aktů – konkrétně se jedná například o článek 17 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech, článek 8 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, či o článek 8 Listiny základních práv a svobod EU. Předpoklad účastníka řízení, že toto právo snad vychází pouze z předpisů práva jednoduchého, je naprosto mylný.

Ohledně řešení kolize základních práv a svobod pak platí shora vzpomínaný test proporcionality, který má, jak již bylo uvedeno, ve vztahu k jednání účastníka řízení negativní výsledek.

Odvolací orgán tudíž k věci na základě uvedených skutečností shrnuje, že účastník řízení jako správce osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb. zveřejnil na svých webových stránkách umístěných na internetové adrese www.fod.cz v blíže nezjištěné době, v 10 případech nejpozději od května 2011 do 27. října 2011 ve *Zpravodaji Fondu ohrožených dětí číslo 1/2011* a dále v 5 případech od 30. září do 27. října 2011 v rubrice s názvem *Hledáme rodiče*, osobní údaje, včetně citlivých údajů ve smyslu § 4 písm. b) zákona č. 101/2000 Sb., 15 dětí v rozsahu jméno, věk a dále osobní údaje vyplývající ze zveřejněné fotografie (ve 14 případech), informace o tom, že jsou příslušníky romského nebo majoritního etnika (ve 12 případech), obecná charakteristika osobnosti dítěte (ve 12 případech), informace o rodinném prostředí, resp. o zájmu rodičů (v 8 případech), informace vypovídající o zdravotním stavu (v 5 případech), informace o vývoji dítěte (v 6 případech) a informace o umístění do náhradní rodinné péče, resp. o tom, že jsou „právně volní“ (v 6 případech), ačkoli k takovému zpracování osobních údajů zmíněných subjektů údajů nebyl na základě zákona č. 359/1999 Sb. zmocněn, čímž porušil povinnost stanovenou v § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., resp. spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. c) zákona č. 101/2000 Sb.

Pokud jde o výši uložené sankce, považuje ji odvolací orgán s ohledem na míru způsobeného následku v osobnostní sféře dotčených subjektů údajů, která je odvislá zejména od toho, že došlo ke zveřejnění citlivých údajů prostřednictvím internetu, tzn. vůči relativně neomezenému počtu příjemců, kdy údaje zůstanou přístupné po relativně neomezenou dobu, což jsou přitěžující okolnosti, a dále od počtu dotčených subjektů údajů, který byl relativně nižší a cíle zveřejnění, kterým bylo u většiny dětí co nejrychleji je umístit do náhradní rodinné péče, a snaze účastníka řízení získat souhlas zákonných zástupců, což jsou i přes nerelevantnost předložených projevů vůle zákonných zástupců polehčující okolnosti, a dále s přihlédnutím k účelu trestu v rámci správního trestání, který je shodný s účelem trestání v rámci trestání trestního a k tomu, že účastník řízení byl již v minulosti Úřadem na nevhodnost svého postupu upozorňován, za adekvátní.

Odvolací orgán má za to, že ve věci bylo postupováno v souladu s § 2 až 8 správního řádu, zejména tedy, že byl skutkový stav zjištěn v souladu s § 3 správního řádu, a že účastníku řízení byla v souladu s § 36 uvedeného zákona dána možnost plně realizovat svá procesní práva.

Na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl odvolací orgán tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, nelze odvolat.

Praha 20. února 2012

otisk úředního razítka

RNDr. Igor Němec, v. r.
předseda

Za správnost vyhotovení:
Martina Junková